

ΣΠΙΘΑ

(Τὴν «Σπίθα» βγάζουμε καὶ διακλοῦμε
τά ὅσα γίνονται κακὰ στὸν τόπο μας
κι' ἀπ' ὅλους θέλουμε γερὰ ἰσοτιμία
γὰρ νὰ μὴ χάσουμε καὶ μεῖς τὸν κόπο μας.)

Ἡ Συντροφιά

(Ἴτες ἀριθμοῦμεν πρῶτον εἰς τὴν πάλαι γῆν τῶν φώτων).

Ἡ Συντροφιά τῶν ἑνδεκά
Τὴ «Σπίθα» μας συντάσσει
κι' ἔτι κακὸ' στὸν τόπο μας
σατυρικῶς πατάσσει.

Τὸ ἕκτο φύλλο βγάζουμε
κι' ἡ πείνα μᾶς λιγώνει
γι' αὐτὸ καὶ σφίγγουμε πολὺ
στὴ μέση μας τὴ ζώνη.

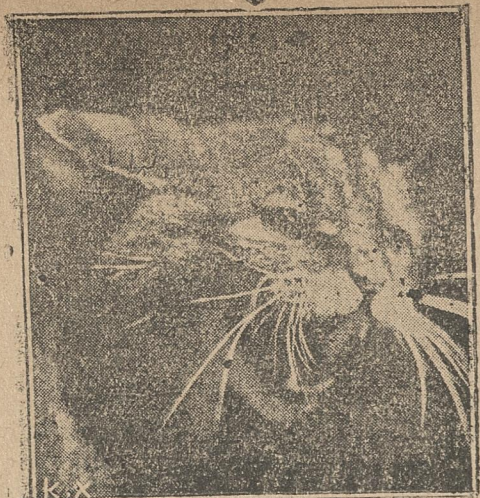
Ὅτι καὶ δεῖξαι σήμερον
μετῶμε τοῦ Γενίρου
κι' ἕνας Ρωμηὸς τὸν ἄλλον
καττάξει πῶς νὰ γδάρη.

Κορυφαία εἶναι ἡ «Σπίθα»
μας καὶ θάξῃ τὸ γοητεῖον
μέρος ὅπου βρῖσκεται
τὸ «Νέον Πρακτορεῖον».

Ἡ Συντροφιά τῶν ἑνδεκά
προβαίνει σὲ θυσιὰς
γὰρ τὸ καλὸ τοῦ φύλλου μας
δίχως πολλὰς ζημίας

Μονάχα **HENTE** φίλους τοῦ
στὴ «Σπίθα» ὅποιος ἐγγράφη
συνομοσπότης. τὸ φύλλό μας
θὰ τοῦρχεται ἀπ' εὐθείας
Ὅλο τὸ χρόνον ὄρεσεν
κι' ἀμέσως νὰ μᾶς γράψῃ
ποῦ θέλει νὰ τὸ στέφουμε
δίχως ἀργαριῶς

Ἐξ' ἐν κίνουμ' ἀπὸ σήμερον
ἐποῦτε τὴ θυσιὰ
«στοῦ φίλου» σηροζόμεθα
τῆς «Σπίθας» ποῦ ζητοῦνε
ἡ ἀλλήτερον, δίχως κερμὰ
τὸ φύλλό μας ζημιά,
νὰ γίνῃ γοηγορότερον
γιατὶ μᾶς ἀγαποῦνε!

Ὁ Τζανέτος κι' ὁ σιὸρ Νιάντης
συζητοῦνε θαυμασίως
κι' ὄλα τὰ κακὰ ἐλέγχουν
δημοσίᾳ ἐξαισίως.

Ἐδ' ὁ Τζανέτος μ' ἀδειανὴ
τὴ τζέπη σὰν εὐρεθῆκε
τὰ δέντρα τοῦ σπιανάδας,
ἀμέσως ἐρωτεύθηκε.

Ἐκεὶ ποῦ σουλατσάριζε
καὶ τὰχε περὶ χαμένα
ὁ Νιάντης φανερώθηκε
μὲ μάτι νυσταγμένον.

Σιὸρ Νιάντης: Καὶ μπονόρα ξύπνησες
ἀφέντη σιὸρ Τζανέτο...

Τζανέτος: Μὲ τὸ κακὸ ποῦ μ' εὐρηκε
σιὸρ Νιάντη μου ἐφέτο,
Δὲν ἐμπροσθα μὰ σιγῆ
στὸ σταθμά γὰρ ἠουχάσα
ἦθα ἀπὸ τὰ χαρῆματα
ἐδῶθε νὰ ἐσακάσα.
Γιατὶ ἐκεῖνη τὴ στιγμή
ἐγίνηναι «κακός»

καὶ μεσ' τὴ τζέπη ἐννοίωσα
πῶς ἤμουν νέτος—σκέτος.

Σιὸρ Νιάντης: Λὶ φταίω ἐγὼ Τζανέτο
μὸν ἂν σὺ μεσ' τὸ μεθύσι
ὁ Ρήγας ἐφαντάσθηκες
πῶς θεὸς νὰ σε πλουτίσῃ;
Ἡδὸς φορὸς ὁ ἀχαρὸς
ποῦ εἶνετα κοινὰ σου

καὶ σ' ἐβλεπα σὰν τὴ βροχὴ
νὰ εἰργητὰ τὰβολά σου,
Δὲν ἐτραβοῦσα μέ θυμὸ
τὴν ἐρημὴ σου γκακέτι
καὶ σοῦλεγα ν' ἀφήσουμε
τὸ «τζιόρο»—τὴν κασέτα;
Ἐοὺ γὰρ πείσμα, ἔβανες
διπλὰ τὰ τάλλαρά σου
κι' εἶσαι σὶὰ μάτι σουδῶκε
δὺὸ φάσκαλα δ' ἔρουά σου».

Τζανέτος: Ἄφησε παιὰ σιὸρ Νιάντη μου
αὐτὴ τὴν ἐμιλία
γιατὶ ἀντεροπροσώματα
ἀκούω σὴν κοιλία

Σιὸρ Νιάντης: Θάνα τοὶ πείρας μῆνυμα..

Τζανέτος: Πάμε λοιπὸν νὰ φάμε
μὲ τὰ λιανὰ ποῦ μέντανε
γιατὶ κι' οἱ δὺὸ πεινάμε.

Σιὸρ Νιάντης: Μὲ τὰ λιανὰ ποῦ μέντανε
γιατὶ Δὲν ἔχεις ἄλλα;

Τζανέτος: Ἄς εἶν' καλὰ ἡ Τράπεζα
ποῦ θὰ ἐξαργυρώσω
τὸ τρίτο τέκ ποῦ μοῦμεινε
χιλιάδες νὰ τοσπώσω.
Ὅς αἴσιο, σιὸρ Νιάντη μου,
μὲ τοῦτα τὰ λεπτὰ
μποροῦμε νὰ περάσουμε
κι' οἱ δὺὸ οἰκονομικά.

Τὰ πρωτῆτερα, καὶ τώρα
στὴν καταραμένη χώρα.

Ὁ, πῶς ἀλλάξουν' οἱ καιροὶ
ὦ, ποῦν' ἐκεῖ τὰ χρόνια,
ποῦν' τ' ἀσημένια τάλλαρα
καὶ τὰ ναπολεόνια.

Ἦτανε γκλόρια ὁ μαρκὰς,
ντελίτοια ὁ φόρος,
δώδεκα δραχμαὶς ἀκουες
ὁ χάρβαρος ὁ μῶρος.

Ζεσιὴ φραντζόλ' ἀγόραζε
μὲ ἔξη μπικιήνια
μοσχάρι νιότιο πῶνιζα
μὲ εἴκοσι φαρδύνια.

Μυζήθρα σαράντα λεπτὰ,
κι' εἴκοσι λεπτὰ μόλις
τὸ λάδι καὶ ἡ ζάχαρι,
κι' ὁ γράν γαλβὰς τὴ πόλις.

Μὰ φορεσιὰ μὸν κόσιζε,
παπούτοια καὶ καπέλλο,
ὅσο μ' ἔκατο δραχμαὶς,
καὶ τώρα, πόσα διλω;

Μοῦ εἶν' ἐκεῖνη ἡ εἰργεῖα,
ἐκεῖνο τὸ ῥοσπετιόρο,
τώρα εἶλοι σε καττάξουκε,
μὲ ἀγριο ἀσπέτιο.

Στὴ πιάντα, σὶὰ ὄρφιτσα
ἦσανε ῥοσπετιάδος,
τώρα σου λένε τὸ «μωρὸ»
ὁ λουστρος κι' ὁ μπιργάδος.

Ποῦ εἶναι τώρα ἡ χαρῆς,
τραγοῦδία καὶ ἀστειά,

στοῦ Παπέτη τὰ πικ—νίκ,
ποῦναι τώρα φιλία;
Δὲν εἶχες ἀναεῖζόσουνε,
καὶ χάρις ἀμανάτι,
μὲ πέντε δραχμαὶς ἐπερονε
ἀπ' τὸ νερό σ' ἄλατι.

Κόπησε τώρα σὶὰ μαρκὰ,
σὶὰ μίσημα νὰ φωνίσῃς,
πήγαινε σὶὰ μαροπανικιά,
τοῦ στίμας ν' ἀγροικίσης.
Πῶς σὶὰ μπακάλη τὸ ληστή,
καὶ δὲ σε ῥοσπετιάροι,
ἀπὸ τὰ νόχια σὶὰ κορφή
ζητάει νὰ σε γδάρη.

Ἄμε νὰ πάρης ἔφασμα
στοῦ Σταύρου τοῦ Βουδῆ,
σοῦ λένε, ζημιωνόμαστε,
μὲ τὸ ναπολεόνι!

Ἐνα καπέλλο ἀγόρασα
ἐχθὲς ἀπ' τὸ Βανδῶρο,
τρακόσες δραχμαὶς ἔσκασα,
ἐνενα, λέει, τὸ φόρο!
Ἄμε σὶὰ ῥάφι νὰ ντυθῆ;
πήγαινε σὶὰ τσαγκάρη,
σε γδοῦνε μὲ τὴν πρόφασι,
πῶς φταίει τὸ δολλάρι!

Ἐξὴ δραχμαὶς, ἐφώνισα
προχθὲς τὴ σαρδελλίνα,
δὲ φταίμε μᾶς—μὲ ὅτι οἱ φερὸς
ἀλλὰ ἡ κυρά στερολίνα!
Ἄπο μὰ πεντήρα, δὺὸ δραχμαὶς,
ἕνα ἀγρὸ ἐπῆρα,
σάπιο λεμόνι μὰ δραχμὴ,
γιατὶ ὑψώθη ἡ λίρα!

Πενήντα δραχμαὶς ἔδωσα
σὶὰ στέρα γὰρ ἕνα φέρο,
ποῦ σὶὰ γροῖτὴ ἐνὸς φίλου μου
τοῦ ἔστειλα γὰρ δῶρο.
Ὅλιγο κρεῖας τόλησα,
τὴν Κυριακὴ νὰ πάρω,
κι' ἀδειασα τὸ κεμεῖ μου,
δὲν εἶχα γὰρ τοιγάρο.

Ἐναν ἀράπη ἀγόρασα
τοῦ γηοῦ μου γὰρ νὰ παίξῃ
κι' Ἀλεξανδράτου ἐμείρησα
τετρακοσίαις ἔξη.
Ἐπῆρα κι' ἕνα φαιτινὸ
γυαλί γὰρ τὴν κουζίνα,
πενήντα ἔδωσα δραχμαὶς,
γιατὶ, λέει, εἶναι φῖνα.

Πλεῖστοι, ὡς μὲσπαν, μαθηταὶ
τώρα εἰς τὰ Σχολεῖα,
εἶν' ἀθεοὶ καὶ ἀθηροκοὶ,
καὶ περγελοῦν τὰ θεῖα.
Διδάσκουν τώρα τὴ τρελλὴ
διάλεκτο τοῦ Φυλάκη,
μὰ ὄλα τὰ γὰρ γῆρο
ὁ Διάολος νὰ μᾶς πάρη.

Κρεῖται ἔτι ἕνα φῖνο
γὰρ τὴ σκληρὴ ζωή σου,
ποῦ τὸ γὰρ τὸ φῖνο
πολλὰ γὰρ τὴ θανὴ σου.
Τώρα νὰ ζήσης εἰν μπορεῖς,
ἀλλ' ὅτε νὰ πεθάνῃς,
καὶ γὰρ ν' ἀλλόξῃ ἡ τύχη μας,
σὶὰ τοῦ σου μὴ τὸ βάνης.

Ἐωσφόρος

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΕΛΕΤΗΡΕΩΝ

Χίλια ενγκαύσια είκουσι και πέντ' ο νέος χρόνος και οι Ρωμαίοι σκατώνονται για κέρματα αφρόνης.

Προς το παρόν η Σπίθα μας βδομαδιαία θάναυ και όσοι την διαβάζουνε κατά γέλοια θέ να σκάνε.

Το φύλλο που πουλιέται και απ' όλους αγαπιέται

Αε πα π εν ην τα θά πουλιέται το φύλλο μας στην αγορά που σαν κα' αυτό δεν ξαναβγήκε στην Κάροικια καμιά φορά.

Συνδρομές για ένα χρόνο να και για δύο μήνες γράνω.

Για ένα χρόνο είκουσι δραχμούδες θα μετρήση έκεινος που στη Σπίθα μας συνδρομητής θα γίνει. Και αν ήναι και εξώμητος συνδρομητής να μείνη, δραχμούδες δέκα μοναχά κατά χείρα μας θ' αφίγη.

Επιστροφές, χειρόγραφα και γράμματα απ ευθείας να στέλνονται στη Σπίθα μας δίχως ερωτηρίου.

Όσο για τα παράπονα των υποστηρικτών μας και απτών των δικαστών μας ζητούμε από σρωτήτερα επισμη την κρίση και όσοι παύ λέτε η Σπίθα μας χρόνια πολλά θα ζήση.

Συνδρομή Εξωτερικού Άρα 1 Αμερικανής Δολλάρια 5

Όποιος το φύλλο μας κριτεί και δεν το επιστρέψει λογίζεται συνδρομητής και δίχως νάχη κέρσι.

ΦΡΑΣΙΑ περασμένα μιά δραχμή το ένα. Φύλλα περασμένα όποιος θ' αγοράτη μιά δραχμή το ένα εις το χέρι θα μιά σκέση.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Σταυρην συγγώμη εν μέρους των συνδρομητών μας δια την ίταξίν καί θά παρετηρήθη τελευταίως, αυτί... Δι' ου λόγους μίας εις την διανομήν του φύλλου θέρμότητα δε παρακλιού... Τίς μάλ' ημάρτετα δε παρακλιού... Τίς μάλ' ημάρτετα δε παρακλιού...

ΕΝ ΗΜΕΡΑΙΣ ΠΕΙΝΗΣ

Αρχηγοί εν πείνη έδελφοί... Αύτες τές μέρες - όπου δίνετε την μεσή παρουσία σου για να πάρης ένα κάρβέλιον - και όπου ένα μπράκωλον, και μάρτε ταλλήσανε και λίτρα κανιων κατό... Αρθρον πρώτον. - Λέγε εις τον εκυτον σου και εις τους ξένους ότι δεν παινή και ός παινή... Αρθρον δεύτερον. - Μή παροχ; ποτέ από μαγαρεία, φαρίνου, ζυμαρικατατα, και όπ' όπου - εν γένει - εξίσχονασι διαφοροι ευθείαι συνίμενοι να σε σκινάλλισου... Αρθρον τρίτον. - Περσιπίται. - Περσιπίται... Αρθρον τέταρτον. - Μή μένης ποτέ εις το σπίτι σου και πρό πάντων όταν ύπρη χει τι έδωδμον ή ίποτικακόν... Αρθρον πέμπτον. - Πίνε ούδωρα και τρώγε πίν το προσούχόν... Αρθρον έκτον. - Ακουε μουσαιήν, χόρευε, πηγινε εις το θέατρον... Αρθρον έβδομον. - Σφάγγε ούτον το δυνατόν το ζωνέρι σου ή φόρεσε κορσί... Αρθρον ογδοον. - Κάνε επισκέψεις εις τους γνωρίμους σου εν ώρα φαγητοου και τρώγε το προσφερόμενον, βίτζε δε στη τσίπη σου πών ξεροκόματον έρχόμενον εις επαφήν μετ' ής χειρός σου... Αρθρον εννάτον. - Πρίν κόψης καρβέλιον, λέγε εν κινυόζειν «Κάδρια ο τοús πέντα αρτους εν τη έρήμη εύλογήτης, και πεντακοσχιόους άνδρας χορτάσαι, εύλόγησον τον άρτον τοϋτον, και χόρτασον τοús παιναλέου; δούλου; σου τάδε και τάδε (ο νόμικα οικείον). - Αμήν... Αρθρον τελευταίον. - Εξομολογήθητι και προσούχου σκεπόμενος ότι και εν κ-πέληθς εις την άλλην ζωή, ο Κάδριος δεν δύνεται να σου 'πή... Επεινάει και ούκ έδωκίς μοι φιασέν γιατί θά του 'πή'. Και ειχα να φώω έγω Κάδριε μου;... Ούκ έθ' σου 'πή'. Ε εν φυλακή ήμουν και δεν με επισκέφθης... Γεντί και ού θά του άπαντήσης... Κάδριε έσσεκόμου, Πλάστη μου, στα πόδια μου από την παινή, για κάρθω να σε έδωξ και τότε ο Πλάστη; θα σου ανοίξη τον πόδα σου και θα σε βάλω εις τον οπαδόν, και θά παινή, ούκ έθ' γράφη; δικαλόλου; για να γεμίση; το στομάχι σου... Τέλος. Έδώ τελευτώνε το έξέτισο αυτί αντιδωτο κατά της παινης - και το όποιον εγραψα είναι νόμιμα γλυκεϊον καθ' ήν ε-καμην τ' ίστέριον και παιναόου φηθερίον... Σί; συνθιόλεξω ήμωι; αρχηγοί, και πηταί, να κάμετε πρόδη - για κάθε περίπτωση - την διαθήκη σας, και έπειτα να πορευθήτε σύμφωνα με τ' άνω, «Ινιπενικά»... Και τώρα εις άφίνω γιατί

μαζι γυνάικα πεθιμένη... Και με αυτό τα κραιμύθια όσο πιάει αυχάσας των χιλιαστων η απείρου και με τους κορυούς γελιάς... Η φαλάκρη του σπόρου Μελισκου λέει κι' αρχίσαν να σέσσει, από συλλογή αρχίζει και λαμβάνει θεαστάσεις... Η επίπαιμα δεν έχει πλέον το παιδί του μεγαλώνει και με αυτές το άνχηλομπυόλας ένομα δεν έχει ακόμη... Μίω' τί έπληθον ο κόδικος στην αλήθεια εξουλιόθη ή από την ένομηβρία τώρα ερχίτως εκουάθη;... Τι μπορεί μπουνητό είναι ταυτο μη σεσημός τη γη κριάσε ή ο θύματα ο Δεσπότης εις το σταυλο διατάξει;... Κα' εν τοσούτω σαν να είχε το κανόν της ή περην εύελπις έπρασκλωόση Κεορακίσαντε βασιλέα... Ηκιστέλκ. βασιλέων κούρημα των κοιλιατόων και γαστρόπιτον κοπρίση τοϋ βουνοϋ των άγγελάδων... Ηούτου αντιπροχθε; ή βία ε διεροφειν όλως τυχηώς και με παύρη το θουινίσι το άνήροκατο δρομακίως... Καζ' αυτός 'οτό σταύλο πήγινε να τονέ κιντηήσουν α' ύπερα τές σοφίξς του με μιάς να τές γνωρίσουν... Ηεστέσαι πώς σαν τώλαθη με έσκισε τρομαχκ τοσ Κεορακίξξας τ'άνθεοικα να πάθη χιζιμαράξ... Έρέμουσι οι λέγγοι, τα βουνή και κάποιος βουτηχίξξ από την ώρα που κι' αυτός [έγίνηκε χιλιαστίξ... Ηεπυλοσουκίξξ ξεδλωστρωσιν, ο σταύλος 'αχίσθη όλος και των γελιάδων τοϋ θουνοϋ κινυόθη αυτós; θουκόλος... Καζ' άλλος με τ'α γυαλίξξξ του ηγγάινει από την άκρη και με εύλίθειν πολλή χένε καινένι δίκρη... Αυτός σαν εύπνη παιδί το σταυλό τοϋ; σαρόναι και θικ από την Αμερική ερχονται τ'α σουφρόναι... Ηθελε να ξέρη κα' έγώ άγρόμακατος που είμαι όλος τους επιστήμανες ή θεολόγος είνας;... Μήπως έπαυόδηξξν κρυφί σε φώξ από κανούλι και τ'α σοφίξς φύληχην τ'α Ρόξξξξ το μινυόηξξξ... Αν' άλλ' αυτό διαφεύδοντακ πώς τ'ας γριφίξξξ 'έγγυόνε και τ'ας κουφοδ; τ'ας Κάροικισ; τ'ο... Αλλοίμονον, άλλοίμονον ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΦΡΙΟΥ... Και για ύστερον (φινίλε) συριστό 'στο Ζιθολέμη χαιροπιαμακ να πάρη 'στη κουμπαρά του τη Λένη?... Γιασ' Γριώηξξ

Το κίνουον 'στη Παιδίττα μιας πολλοί προημεταυτάδς που κάποτε μέσ' το θουνοδ έδωσανε άγγελάδας... Τοιμουδιάν 'στα νόχια ζλοι κρηπαταίτε! Τι συμβαίναι; Σε λίγαίν θ' άνατήθουαν

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ Αλλοίμονον, άλλοίμονον ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΦΡΙΟΥ... Και για ύστερον (φινίλε) συριστό 'στο Ζιθολέμη χαιροπιαμακ να πάρη 'στη κουμπαρά του τη Λένη? Γιασ' Γριώηξξ